

תת"ע 3610/01/18 - יצחק קריספיל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3610-01-18 מדינת ישראל נ' קריספיל
תיק חיצוני: 14114502462

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	יצחק קריספיל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.1.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של כניסה לצומת תוך הפרעה לתנועה, בניגוד לתקנה 65 לתקנות התעבורה, עבירה מיום 5.2.17, ונגזר עליו קנס בסך 600 ₪.
3. המבקש טען כי לא קיבל את הזימון לדיון משום שהוא אינו מתגורר ברחוב דב פרומר 10' בחיפה, הכתובת אליה נשלח הזימון לדיון. טען כי הכתובת שלו היא כפי שרשום במשרד הפנים, רחוב זבולון 6 בקרית ים. טען כי אישור המסירה לא הגיע לידי וי אינו יודע מי חתם בשמו על אישור המסירה. טען כי אישור המסירה חסר פרטים מהותיים כמו שם המקבל, תאריך, שם המוסר וחתימת המוסר.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי ההזמנה לדיון נשלחה למבקש לכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו להישפט והחתימה על אישור המסירה נחזית להיות חתימתו. בנסיבות אלה טענה ב"כ המשיבה כי אין מקום לביטול פסק הדין.
5. בהחלטתי מיום 17.4.18 הוריתי למבקש לצרף אישור ממשרד הפנים אודות כתובתו העדכנית ומועד עדכונה. בהתאם להחלטה זו צירף המבקש אישור משרד הפנים ממנו עולה כי כתובתו הרשומה במשרד הפנים היא רחוב זבולון 6 בקרית ים, וכי תאריך הכניסה למען זה הוא 26.5.10.
6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

9. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לרחוב דב פרומר 10' בחיפה. מאישור משרד הפנים שהציג המבקש, אכן עולה כי כתובתו הרשומה של המבקש היא רחוב זבולון 6 בקרית ים אך מאותו אישור אף עולה כי תאריך הכניסה למען הוא 26.5.10. יחד עם זאת, בבקשתו להישפט משנת 2017, אשר צורפה לתגובת המשיבה, ציין המבקש בעצמו, בשדות המתייחסים לכתובת שלו דווקא את הכתובת ברחוב דב פרומר 10' וזאת כאשר עולה מהאישור שהציג כי הוא אינו מתגורר בכתובת זו כבר משנת 2010. לא ברור מדוע מסר המבקש, בשנת 2017 במסגרת בקשתו להישפט, כתובת שאינה כתובתו כבר משנת 2010.

המבקש לא נתן כל הסבר בבקשה לביטול פסק הדין או בתצהיר שנערך על ידו מדוע מסר את הכתובת שמסר, או את הקשר שלו לכתובת אותה מסר אם לא מתגורר בה משנת 2010. משמסר המבקש כתובת שאינה כתובתו וללא כל טעם או הסבר לכך, ומשנשלחה אליו הזמנה לאותה כתובת, אין לו להלין אלא על עצמו.

10. בנוסף, בניגוד לטענת המבקש, באישור המסירה מצוי שמו של המוסר, חתימה של המוסר, תאריך המסירה וכן חתימת המקבל ממנה עולה כי שם המקבל הוא "קריספיל". כפי שציינה המשיבה, החתימה על גבי אישור המסירה נחזית להיות החתימה כפי שמופיעה על גבי הבקשה להישפט.

למעלה מן הצורך אציין כי גם פסק הדין נשלח לאותה כתובת שמסר המבקש, ומשלא נדרש הודבק על הדלת ומתברר כי פסק הדין הגיע לידי של המבקש.

בנסיבות אלה אני סבורה כי לא עלה בידי המבקש להפריך את חזקת המסירה.

11. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

12. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

13. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.8.18.

14. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים.